

Κομμουνιστικό Μανιφέστο (Καρλ Μαρξ και Φρίντριχ Ένγκελς)

«Οι κομμουνιστές θεωρούν ανάξιο τους να κρύβουν τις απόψεις και τις προθέσεις τους. Δηλώνουν ανοιχτά ότι οι σκοποί τους μπορούν να πραγματοποιηθούν μονάχα με τη βίαιη ανατροπή όλου του σημερινού κοινωνικού καθεστώτος. Ας τρέμουν οι κυρίαρχες τάξεις μπροστά σε μια κομμουνιστική επανάσταση. Οι προλετάριοι δεν έχουν να χάσουν σ' αυτήν τίποτε άλλο, εκτός από τις αλυσίδες τους. Έχουν να κερδίσουν έναν κόσμο ολόκληρο.

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!»

Επίλογος Κομμουνιστικού Μανιφέστου

Η «Ένωση των Κομμουνιστών», μια διεθνής εργατική Ένωση, που στις συνθήκες του 19ου αιώνα δεν μπορούσε φυσικά παρά να είναι μυστική, στο Συνέδριο που έγινε στο Λονδίνο τον Νοέμβριο του 1847, ανέθεσε στους Καρλ Μαρξ και Φρίντριχ Ένγκελς να συντάξουν ένα διεξοδικό θεωρητικό και πρακτικό πρόγραμμα του κόμματος, που προοριζόταν για δημοσίευση. Έτσι γεννήθηκε το Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος ή Κομμουνιστικό Μανιφέστο (γερμανικά: Das Manifest der Kommunistischen Partei), το οποίο αποτελεί ένα από τα πλέον διαδεδομένα κείμενα της σοσιαλιστικής-κομμουνιστικής φιλολογίας και μπορεί να χαρακτηριστεί πλέον ένα κλασικό πολιτικό κείμενο.

Γράφτηκε από τα τέλη του 1847 μέχρι τις αρχές του 1848, ενώ δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στις 21 Φεβρουαρίου 1848, λίγες ημέρες πριν την Φεβρουαριανή Επανάσταση στο Παρίσι 24 Φεβρουαρίου 1848. Δημοσιεύτηκε πρώτα στα γερμανικά και τυπώθηκε τουλάχιστον σε δώδεκα διαφορετικές εκδόσεις σ' αυτή τη γλώσσα, στη Γερμανία, την Αγγλία και την Αμερική.

Το «ευαγγέλιο της εργατικής τάξης», μετάφρασε στα ελληνικά ο Κωνσταντίνος Χατζόπουλος, Έλληνας διανοούμενος πρωτοπόρος δημοτικιστής που είχε ασπαστεί τον Μαρξισμό κατά την διάρκεια των σπουδών του στην Γερμανία. Παίρνοντας στα χέρια του το γερμανικό κείμενο, ο Χατζόπουλος έκανε μια επιλογή και τη μετέφρασε στη δημοτική. Εκτός από το στόχο της κατήχησης των

σοσιαλιστών επετεύχθη και ένας δεύτερος, η απόδειξη ότι η δημοτική γλώσσα μπορούσε να αποδώσει και επιστημονικά κείμενα καλύτερα και με πιο άμεσο τρόπο από την καθαρεύουσα. Η μετάφρασή του δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Εργάτης» του Βόλου το 1908 υπό τον τίτλο «Προκήρυξη του Κοινωνιστικού Κόμματος» και με το ψευδώνυμο Π. Βασιλικός. Αργότερα (1913) η ίδια μετάφραση εκδόθηκε σε μπροσούρα από το Σοσιαλιστικό Κέντρο Αθηνών με τον τίτλο «Το Κοινωνιστικό Μανιφέστο» με ένα μικρό πρόλογο του μεταφραστή και με το πραγματικό του όνομα αυτή τη φορά.

Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο, θεωρείται από τους ιδεολογικούς συνοδοιπόρους του ως ένα θεωρητικό κείμενο για την καπιταλιστική και την σοσιαλιστική κοινωνία, αλλά ταυτόχρονα και οδηγός για δράση, οδηγός για την προλεταριακή επανάσταση που θα ανατρέψει την κυριαρχία της αστικής τάξης και θα εγκαθιδρύσει μια αταξική κοινωνία.

Πηγές

Κείμενο: el.wikipedia.org | vrahokipos.net | stochastis.gr